

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Wydział Architektury

ul. Nieszawska 13A, 61-021 Poznań, tel. +48 61 665 3301, fax +48 61 665 3300

e-mail: office_darf@put.poznan.pl, www.architektura.put.poznan.pl

KARTA OPISU MODUŁU ZAJĘĆ

Nazwa modułu/przedmiotu		Kod	
OCHRONA DZIEDZICTWA Z KONSERWACJĄ I MODERNIZACJĄ OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH 2		A_K_2.1_011	
Kierunek studiów	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny)	Rok / Semestr	
ARCHITEKTURA	ogólnoakademicki	I/I	
Specjalność	Przedmiot oferowany w języku:	Kurs (obligatoryjny/obieralny)	
-	polskim/angielskim	obieralny	
Godziny		Liczba punktów	
Wykłady: - Ćwiczenia: - Laboratoria:- Projekty / semina: 45		3	
Stopień studiów:	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna)	Obszar(y) kształcenia	Podział ECTS (liczba i %)
II	STACJONARNE	NAUKI TECHNICZNE	3 (100%)
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku)	
kierunkowy		ogólnouczelniany	
Odpowiedzialny za przedmiot:		Wykładowca:	
dr hab inż. arch. Piotr Marciniak, prof. nadzw.		Dr hab. inż. arch. Adam Nadolny	
e-mail: piotr.marciniak@put.poznan.pl		dr inż. arch. Grażyna Kodym-Kozaczko	
Wydział Architektury		dr inż. arch. Joanna Kaszuba	
ul. Nieszawska 13A, 61-021 Poznań		dr inż. arch. Karolina Sobczyńska	
tel: 665-33-21		dr inż. arch. Barbara Świt-Jankowska	
		mgr inż. arch. Joanna Bogajewska-Danek	
		mgr inż. arch. Agnieszka Rumieź	
		mgr inż. arch. Magdalena Sobisiak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:			
1	Wiedza:	<ul style="list-style-type: none"> uporządkowana, podbudowana teoretycznie wiedza ogólna obejmująca kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania architektonicznego; szczegółowa wiedza w zakresie kierunków studiów powiązanych ze studiowanym kierunkiem Architektura; podstawowa wiedza o trendach rozwojowych w projektowaniu architektonicznym podstawowa wiedza niezbędna do rozumienia społecznych, ekonomicznych; prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań projektowania architektonicznego 	
2	Umiejętności:	<ul style="list-style-type: none"> pozyskiwanie informacji z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, integrowanie informacji, dokonywanie ich interpretacji, a także wyciąganie wniosków oraz formułowanie i uzasadnianie opinii; umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł. 	
3	Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> student rozumienie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; student ma świadomość i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje; potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role. 	
Cel przedmiotu:			

1. Zapoznanie studentów z problematyką wykonywania Białych Kart Ewidencyjnych Zabytków Architektury i Budownictwa.
2. Nabycie umiejętności wykonywania analizy konserwatorskiej obiektów zabytkowych i korzystania z opracowań archiwalnych (archiwum Konserwatora Zabytków, archiwa państwowe, zbiory specjalne bibliotek, archiwa prywatne i inne).
3. Zapoznanie na przykładzie konkretnych obiektów z tradycyjnymi technikami, konstrukcjami budowlanymi, historycznym detalem architektonicznym.
4. Zapoznanie studentów z problematyką modernizacji oraz adaptacji obiektów zabytkowych.
5. Poznanie zagadnień, współczesnych tendencji oraz trendów w projektowaniu modernizacji obiektów zabytkowych.
6. Kształcenie umiejętności rozpoznawania potencjału istniejącej struktury architektonicznej i urbanistycznej: analizy różnorodnych powiązań, wartości zastanych i uwarunkowań w istniejącym obiekcie i jego otoczeniu takich, jak kontekst kulturowy, istniejące problemy funkcjonalne i aspekty społeczno – ekonomiczne.
7. Nauka znalezienia równowagi pomiędzy wymogami technicznymi, konserwatorskimi, funkcjonalnymi oraz estetycznymi, których uwzględnienie jest konieczne w trakcie adaptacji obiektu zabytkowego lub historycznego na cele współczesne.
8. Doskonalenie umiejętności symulacji i wielowariantowego kształtowania koncepcji architektonicznej.
9. Nabycie i kształcenie umiejętności konstruowania programu użytkowego obiektu o złożonej funkcji, kształcenie umiejętności integracji funkcjonalnej z istniejącym obiektem i otoczeniem.
10. Nabycie i kształcenie umiejętności dostosowania programu funkcjonalnego do istniejącej struktury przestrzennej obiektu, ocena jego możliwości przestrzennych i funkcjonalnych.
11. Nabycie umiejętności kreatywnego spojrzenia na formę, funkcję i konstrukcję budynku w kontekście przestrzennym i kulturowym z uwzględnieniem wartości historycznej obiektu.

Efekty kształcenia

Wiedza:

Efekty kierunkowe		student, który zaliczył przedmiot,	Odniesienie do obszarowych efektów kształcenia
W01	A2_W01	ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę związaną z zagadnieniami z zakresu teorii konserwacji zabytków, architektury drewnianej	P7S_WG
W02	A2_W02	ma wiedzę o trendach rozwojowych i najistotniejszych nowych osiągnięciach z zakresu rewitalizacji, projektowania, modernizacji obiektów zabytkowych	P7S_WG
W03	A2_W03	ma wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania jakością oraz kształtowania środowiska człowieka z uwzględnieniem relacji zachodzących między ludźmi a obiektami architektonicznymi i otaczającą przestrzenią	P7S_WG

Umiejętności:

U01	A2_U01	potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, polsko- i anglojęzycznych, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i wyczerpująco uzasadniać opinie	P7S_UW
U02	A2_U02	potrafi przygotować opracowanie naukowe w języku polskim i w języku angielskim, przedstawiające własne wyniki badawcze i decyzje projektowe z zakresu architektury i urbanistyki	P7S_UW

Kompetencje społeczne:

K01	A2_K01	potrafi pracować nad wyznaczonym wielowątkowym zadaniem w sposób odpowiedzialny, samodzielnie i w zespole	-
K02	A2_K06	zdaje sobie sprawę ze społecznych i humanistycznych aspektów pracy architekta – zawodu zaufania publicznego	-

Metody kształcenia

1. Metoda ćwiczeniowa oparta na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy oraz konwersatorium; graficzna interpretacja omawianej problematyki.
2. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia

Sprawdzanie efektów kształcenia odbywa się trójstopniowo:
W trakcie zajęć projektowych:

1. Odbywa się to w trakcie indywidualnej korekty, co jest konieczne ze względu na specyfikę oraz zróżnicowanie tematów projektowych. Mimo, że korekta dotyczy tematu indywidualnego, jest przeprowadzana w obecności całej grupy, co pozwala uczestnikom zajęć na rozbudowanie własnych doświadczeń projektowych o inne, dotyczące podobnych tematów (różnorodność wariantów koncepcji) dla swych odrębnych projektowych poczynąń.
2. W trakcie przeglądów cząstkowych: Sprawdzeniu podlegają: stopień zaawansowania pracy studenta, jego decyzje analityczne i syntetyczne, podejmowane w trakcie ćwiczeń. Decyzje analityczne dotyczą oceny wartości zastanych (istniejącej, zbytowej struktury przestrzennej, różnie uwarunkowanej oraz jej otoczenia). Decyzje syntetyczne dotyczą koncepcji funkcjonalno-przestrzennej, jej dostosowania do zastanych warunków z uwzględnieniem wielu wymogów, w tym konserwatorskich. Formą przeglądów są prezentacje koncepcji indywidualnych na forum grupy oraz krytyczna analiza efektów. Przegląd cząstkowy kończy się oceną. Średnia tych ocen składa się na ocenę końcową.
3. Podczas przeglądu końcowego:
Przegląd końcowy, na ostatnich zajęciach ukazuje efekty całosemestralnej pracy. Projekty przedstawione są na wielkoformatowych planszach, których format oraz zakres zagadnień podlegających ocenie jest jednolity, To umożliwia ocenę względną – poprzez porównanie efektów prac w całej grupie projektowej.
Ocena końcowa wystawiona jest na podstawie efektu końcowego (w 80 %) przy uwzględnieniu ocen z przeglądów cząstkowych (w 20%).

Uzyskanie oceny pozytywnej z modułu, zależne jest od osiągnięcia przez studenta wszystkich zapisanych w sylabusie efektów kształcenia.

Ocena formująca

- oceny z przeglądów cząstkowych (w tym: ocena wiedzy oraz prezentacji na forum grupy, wspólna analiza i dyskusja)
- ocena efektu końcowego

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

- ocena wystawiona jest na podstawie efektu końcowego (w 80 %) przy uwzględnieniu ocen z przeglądów cząstkowych (w 20%).

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

1. Ćwiczenie semestralne obejmuje:

- wykonanie Białych Kart Ewidencyjnych Zabytków Architektury i Budownictwa na podstawie wykonanych wcześniej analiz konserwatorskich obiektów zabytkowych, korzystania z opracowań archiwalnych (archiwum Konserwatora Zabytków, archiwa państwowe, zbiory specjalne bibliotek, archiwa prywatne i inne).
- wykonanie projektu modernizacji wybranego obiektu zabytkowego obejmuje:
 - wybór obiektu zabytkowego (kilka obiektów do wyboru)
 - wybór nowej funkcji w modernizowanym obiekcie zabytkowym
 - część analityczną:
 - analizy stanu istniejącego obiektu wraz z jego otoczeniem, w tym m.in. powiązań komunikacyjnych i funkcjonalnych z otoczeniem (mapy sytuacyjno-wysokościowe, dokumentacja fotograficzna), studia otoczenia, istniejącego planu zagospodarowania terenu, wielkości powierzchni do zagospodarowania, układu konstrukcyjnego, istniejących rozwiązań materiałowych, itd.
 - z uwzględnieniem wymogów konserwatorskich
 - część syntetyczną (projektową)

Definiowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej w modernizowanym obiekcie w następujących etapach:

- stworzenie programu funkcjonalnego dla modernizowanego obiektu, podział na strefy, itp.
- opracowanie kilku wariantów koncepcyjnych
- przyporządkowanie funkcjonalnym strefom odpowiednich formalnych rozwiązań funkcjonalnych i dostosowanie ich do możliwości przestrzennych, konstrukcyjnych modernizowanego obiektu.
- wybór najlepszego rozwiązania funkcjonalno-przestrzennego
- zapis techniczny projektu modernizacji obiektu zabytkowego w postaci projektu architektonicznego (wraz z projektem zagospodarowania terenu) oraz projektu wewnątrz
- prezentacja projektu architektonicznego przy pomocy metody graficznej na wielkoformatowych planszach, których format oraz zakres zagadnień podlegających ocenie jest jednolity.

Literatura podstawowa:

1. Badania i ochrona zabytków w Polsce w XX wieku, materiały konferencji naukowej, Oficyna Wydawnicza Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Warszawa 2000.
2. Borusiewicz W., Konserwacja zabytków budownictwa murowanego, Arkady, Warszawa 1985.
3. Dzieło sztuki i zabytek, materiały XXV sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, PWN, Warszawa 1976
4. Frycz J., Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795 – 1918, PWN, Warszawa

1975.

5. Kadłuczka A., Ochrona zabytków architektury. Zarys doktryn i teorii, t. 1, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków, Kraków 2000.
6. Kondziela H., Stare Miasto w Poznaniu. Zniszczenia-odbudowa-program dalszych prac, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1971.
7. Zin W., Kalinowski, Biegański P. (red.), Zabytki urbanistyki i architektury w Polsce. Odbudowa i konserwacja, t. 1, Miasta historyczne, Arkady, Warszawa 1986.
8. Neufert E., Podręcznik projektowania architektonicznego, Arkady, 1995.
9. E-skrypt dla przedmiotu „Projektowanie modernizacji obiektów zabytkowych”.

Legislacja:

1. Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
2. Prawo budowlane.

Literatura uzupełniająca:

1. Czasopisma: Ochrona zabytków, Ochrona i konserwacja zabytków, Renowacje, Biuletyn informacyjny konserwatorów dzieł sztuki, KAIU.
2. Jakimowicz T., Pałac Górków w Poznaniu, Wydawnictwo Miejskie, Poznań 1998.
3. Kalinowski K., Odbudowa zabytkowych miast w Polsce. Teoretyczne podstawy i realizacja na przykładzie Gdańska, w: Ochrona dziedzictwa kulturowego zachodnich i północnych ziem Polski, Warszawa 1995.
4. Klause G., Próba nowego spojrzenia na problem odbudowy Starego Rynku w Poznaniu, w: KMP 2003/2.
5. Linette E., O gotyckiej architekturze katedry poznańskiej, [w:] Podług nieba i zwyczaju polskiego. Studia z architektury i sztuki ofiarowane Adamowi Miłobędzkiemu, PWN, Warszawa 1988.
6. Linette E., O gotyckiej architekturze katedry poznańskiej, [w:] Podług nieba i zwyczaju polskiego. Studia z architektury i sztuki ofiarowane Adamowi Miłobędzkiemu, PWN, Warszawa 1988.
7. Lubocka – Hoffmann M., Elbląg. Stare Miasto, Elbląg 1998.
8. Małachowicz E., Ochrona środowiska kulturowego, t. 1, 2, PWN, Warszawa 1988 (wyłącznie teksty źródłowe).
9. Prószyński J., Dziedzictwo kultury Polski. Jego straty i ochrona prawna, t. 1, 2, Kantor Wydawniczy, Zakamycze 2001.
10. Słomiński M., Szczecińskie Podzamcze, Spółdzielnia Mieszkaniowa Podzamcze, Szczecin 1998.

Obciążenie pracą studenta

forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	90	3
Zajęcia wymagające indywidualnego kontaktu z nauczycielem	54	2
Zajęcia o charakterze praktycznym	84	3

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

forma aktywności	liczba godzin
udział w wykładach	0 h
udział w ćwiczeniach/ laboratoriach (projektach)	45 h
przygotowanie do ćwiczeń/ laboratoriów	15 x 2 h = 30 h
przygotowanie do kolokwium/przeglądu zaliczeniowego	6 h
udział w konsultacjach związanych z realizacją procesu kształcenia	3 x 3 h = 9 h
przygotowanie do egzaminu	0 h
obecność na egzaminie	0 h

Łączny nakład pracy studenta: **3 ECTS**

90 h

W ramach tak określonego nakładu pracy studenta:

- zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:

45 h + 9 h = **54 h**

2 ECTS